

**Kultuuriministeeriumi seisukohad kultuuriministri määruse
„Riigieelarvest etendusasutuste toetamise tingimused ja kord“ eelnõu
kohta esitatud arvamustele**

Arvamuse tegija	Arvamuse sisu	Kultuuriministeeriumi seisukoht
Eesti Etendusasutuste Liit	Etendusasutuse seaduse (edaspidi <i>EAS</i>) § 16 lõikes 2 on sõnastatud, et “Munitsipaaletendusasutusele, sihtasutusena tegutsevale munitsipaaletendusasutusele ja eraetendusasutusele võib määrata riigieelarvest toetuse rahvuskultuuri edendamiseks ning etenduskunstide valdkonna mitmekesisuse ja etenduste piirkondliku kättesaadavuse tagamiseks.”. Kultuuriministri määruse eelnõu lisas nr. 3 ehk hindamismetoodikas on komisjonil ette nähtud hinnata piirkondliku kättesaadavuse tagamiseks etendusasutusi kahe kriteeriumiga: senise etendustegevuse piirkondlik kättesaadavus ja planeeritav etendustegevuse piirkondlik kättesaadavus. Eesti Etendusasutuste Liit teeb ettepaneku muuta hindamismetoodikas kriteeriumi “planeeritav etendustegevuse piirkondlik kättesaadavus” kolme ja viie punkti väärilisi kirjeldusi järgmiselt: 1) 3 punkti on võimalik anda etendusasutusele, kes: toetuse kasutamise perioodil annab etendusi kolmes kuni viies maakonnas, millest vähemalt kahes maakonnas ei asu riigi sihtasutusena asutatud etendusasutus;	Arvestades, et maakondi, kus asub riigi asutatud sihtasutusena tegutsev etendusasutus, on kuus, muudab Kultuuriministeerium munitsipaal- ja eraetendusasutuse tegevustoetuse taotluste hindamismetoodika punkti 6 kriteeriumi hinnete selgitusi järgnevalt: 3 punkti (keskmine hinnang) Toetuse kasutamise perioodil antakse etendusi kolmes kuni kuues maakonnas. 5 punkti (kõrge hinnang) Toetuse kasutamise perioodil antakse etendusi rohkem kui kuues maakonnas. Kultuuriministeerium ei arvesta ettepanekut pakutud sõnastuses, sest selles esineb vastuolu. Keeruline on hinnata näiteks taotlejat, kes planeerib etendusi viies maakonnas, kuid neist kõigis asub riigi asutatud sihtasutusena tegutsev etendusasutus. Sellisel juhul ei saa taotleja vähem kui 3 punkti, sest ta planeerib etendusi rohkem kui kolmes maakonnas. Samas ei saa ta ka kolme

	2) 5 punkti on võimalik anda etendusasutusele, kes: toetuse kasutamise perioodil annab etendusi rohkem kui viies maakonnas, millest vähemalt kolmes maakonnas ei asu riigi sihtasutusena asutatud etendusasutust. Lisaks teeme ettepaneku arvestada selles kriteeriumis ka teatri algset asukohta ehk juba olemasolevat regionaalset mõju, mis ulatub pealinnast kaugemale.	punkti, sest annab etendusi maakondades, kus asub riigi asutatud sihtasutusena tegutsev etendusasutus. Kultuuriministeeriumi hinnangul kajastab maakondade arv, kus etendusi planeeritakse anda või kus neid varasemal perioodil anti piisavas mahu etendusasutuste regionaalset kättesaadavust. Arvestada tuleb, et valdav osa etendusasutuste statsionaarsetest etenduspaikadest asuvad kas Harjumaal või Tartumaal. Seetõttu ei pea Kultuuriministeerium põhjendatuks teatri algset asukohta toodud kriteeriumi juures arvesse võtta.
Eesti Tantsunõukogu	Selleks, et tagada etenduskunstide valdkonna mitmekesisus ja areng, ei piisa määruse kavandis liialt kitsalt reguleeritud tegevustoetuste ja rahvusvaheliste etenduskunstide festivalide toetamise tingimustest. Eesti Tantsunõukogu liikmete arvates peaks määruse tasandil olema loodud võimalus rohkemate sihtotstarbeliste taotlusvoorude tekkeks, mis toetavad etenduskunstide valdkonda ka teiste oluliste eesmärkide saavutamisel, milleks võib olla näiteks tantsuteatritele ruumide toetus, lasteteatri toetus või valdkondliku arendustegevuse toetus jms. Hetkel on sihtotstarbeliste toetuste taotlusvoorudes nimetatud ainult rahvusvaheliste etenduskunstide festivõigusakalide toetus ja tingimused, mille rahastamise lävend on tantsuvaldkonna jaoks liiga kõrge ja piiratud, muutes uute tulijate lisandumise sisuliselt võimatuks. Isegi juhul kui Kultuuriministeerium suunab toetuste jagamise edasi teistele organisatsioonidele, peaksid	Eelnõu §-i 5 on jäetud võimalus täiendavate sihtotstarbeliste taotlusvoorude lisamiseks. Arendus- ja uurimuslike tegevuste osas on väljatöötamisel sihtotstarbeline taotlusvoor ning eelnõusse on plaanis lähiajal lisada värskendatud tingimustega sihtotstarbeline taotlusvoor „Teater maale“. Kultuuriministeerium analüüsib hetkel viimati nimetatud meetme arendamisvajadusi. Kultuuriministeerium nõustub, et toetusmeetmete tingimuste väljatöötamisse tuleb kaasata valdkonna eksperdid ja huvirühmade esindajad. Rõhutame, et ministri määrus on sarnaselt seadusega õigusloov akt, mille väljatöötamisele ja ka muutmisele kohalduvad teatud reeglid. Ka ministri

	valdkonna jaoks oluliste toetuste tingimused olema ühiselt läbi mõeldud ja välja töötatud.	määruse eelnõu ettevalmistamisse või muutmisse (olenevalt muudatuse sisust) tuleb kaasata asjaomased huvirühmad ja hinnata kaasnevaid mõjusid.
Eesti Teatriliit	1) Määrus on ehitatud raha proportsionaalsele ümberjaotamisele, aga mitte vajaduspõhisele rahastamisele. 2) määruses jääb ebaselgeks, kas arvestusliku alusena kasutatakse riigi keskmist töötasu (nn AITA võttis aluseks riigi eelmise aasta keskmise töötasu) või TALO ja Vabariigi Valitsuse poolt kokkulepitavat kultuuritöötaja miinimumtöötasu; 3) juhul kui arvestuslikuks aluseks võetakse kõrgharidusega kultuuritöötaja miinimumtöötasu, siis oleks otstarbekas lisaks rakendada ka Teatriliidu poolt väljatöötatud töötasumaatriksit, mis annab mahupõhisele rahastamisele arvutusliku sisu; 4) arvutuslikult on töö mahu jaoks välja töötatud üks koefitsent – 3,5, mis ei arvesta etendusasutuste eripärasid ja rakenduks ühtviisi nii sõnateatritele kui ka etenduskunsti keskustele. Ettepanek: töötada välja erinevusi ja vajadusi arvestavad erinevad koefitsendid ning need ka määruses fikseerida; 5) hindamise juures peaks esikohal olema kunstiline tase: teeme ettepaneku anda “Senise etendustegevuse kunstilise taseme” osakaaluks 25% ning “Planeeritavale etendustegevuse kunstilisele tasemele” 5% (kui täiesti ennustamatule kriteeriumile); 6) kuidas hõlmata hindamiskriteeriumide rakendamisel	1) Kultuuriministeerium juhib tähelepanu, et rahastamiseks olemasolevate vahendite kogumaht ei sõltu otseselt nende jaotamise korrast. See, et riigieelarveline toetus ei kata soovitud määral kõikide etendusasutuste kõiki kulusid, ei ole õigusliku regulatsiooni, vaid eelarveküsimus. 2) Eelnõu § 7 lõikes 10 kasutatakse arvestusliku alusena eelnõu väljatöötamise ajal kehtinud kultuuritöötajate miinimumtöötasu määra. Kultuuriministeerium lisab vastava viite eelnõu seletuskirja. Kultuuritöötaja miinimumtöötasu määrast on tuletatud eelnõus toetuse ülem- ja alampiir. Seoses kultuuritöötajate miinimumtöötasu tõusuga 1400 eurolt 1600 euroni 2023. aastal, tõstab Kultuuriministeerium eelnõu viidatud sättes alam- ja ülempiiri ning sõnastab eelnõu § 7 lõike 10 järgmiselt: „Munitsipaal- ja eraetendusasutuse tegevustoetuse alampiir taotluse kohta on 90 000 eurot. Munitsipaaletendusasutuse tegevustoetuse ülempiir taotluse kohta on 1350 000 ning eraetendusasutuse tegevustoetuse ülempiir taotluse kohta on 900 000 eurot.“.

	teatritele omast hooajapõhisust? 7) Teatriliit, kui valdkonna üleriigiliselt tunnustatud suurim sotsiaaldialoogi ja kollektiivsete töösuhete partner ning kutse- ja sotsiaalsete tagatiste (eestkoste) esindusorganisatsioon, on jäetud välja institutsioonide nimekirjast, kes saavad nimetada oma esindajad munitsipaal- ja eraetendusasutuste tegevustoetuse taotluste hindamise komisjoni. Miks? 8) riigi asutatud sihtasutusena tegutseva etendusasutuse tegevustoetuse taotluste hindamise komisjoni ei ole kutsutud ühtegi valdkonna esindusorganisatsiooni. Miks?	Eelnõu § 7 lõikes 1 nimetatud loomingulise tegevusega seotud töö mahu arvestamiseks kasutatakse nn AITA-põhist mahu arvestust, mida on detailsemalt kirjeldatud eelnõu § 7 lõigete 1 ja 2 selgitavas osas seletuskirjas. Lühidalt tähendab see seda, et etendusasutuse aastase uuslavastuste, etenduste ja publiku hulga ja truppide arvu järgi arvutatakse välja etendusasutuse AITA-de arv, millele antakse konkreetne rahaline väärtus. 3) vt. eelmises punktis esitatud seisukohta. 4) Eelnõus kasutatakse loomingulise tegevusega seotud töömahu arvestamisel koefitsienti 3,5 (1 esitaja + 2,5 muu töö maht), et tagada loomingulise tegevusega seotud töö võrreldavus erinevates vormides tegutsevate etendusasutuste lõikes. Kultuuriministeerium jõudis koos esindusorganisatsioonidega eelnõu ettevalmistamisel seisukohale, et mahu arvestuse aluseks saab kasutada sama koefitsienti kõikide etendusasutuste suhtes. Toetuse lõplik summa kujuneb nii või naa sisulise hindamise käigus vastavalt hindamismetoodikale. 5) Kultuuriministeerium arvestab osaliselt esitatud ettepanekut ning muudab Kultuuriministeeriumi munitsipaal- ja eraetendusasutuse tegevustoetuse taotluste hindamismetoodika punkti 2 ja 3 kriteeriumi
--	--	---

		osakaalu selliselt, et mõlema kriteeriumi osakaal koondhindest oleks võrdselt 15% ja 15%. Planeeritava tegevuse puhul lähtutakse prognoosidest. Sisuliselt soovib Kultuuriministeerium suunata etendusasutusi suuremale kunstilisele riskile. 6) Kultuuriministeerium juhib tähelepanu, et riigieelarve on kalendriaasta põhine, mistõttu on keeruline arvestada etendusasutuste rahastamisel hooajalisusega. Kultuuriministeerium kaalub arvestades õiguslikke piiranguid ning etendusasutuste vajadusi pikemate kui aastaste toetusotsuste tegemist tulevikus. 7) Kultuuriministeerium arvestab esitatud ettepanekut ja muudab eelnõu § 11 lõiget 4 ning sõnastab punkti 4 järgnevalt: Eesti Teatriliidu nimetatud liige“. 8) Kultuuriministeerium arvestab osaliselt esitatud ettepanekut ning tõstab eelnõu § 11 lõikes 3 nimetatud komisjoni liikmete arvu viieni. Viienda komisjoni liikmena võib kultuuriministeerium nimetada riigi asutatud sihtasutusena tegutseva etendusasutuse tegevustoetuse taotluste hindamise komisjoni valdkonna asjatundja.
Vana Baskini Teater	EAS § 16 lg 2 sätestab, et munitsipaaletendusasutusele, sihtasutusena tegutsevale munitsipaaletendusasutusele ja eraetendusasutusele võib määrata riigieelarvest toetuse	EAS § 16 lõike 6 (jõust. 01.11.2022) kohaselt kehtestab valdkonna eest vastutav minister määрусega riigieelarvest etendusasutustele

	rahvuskultuuri edendamiseks ning etenduskunstide valdkonna mitmekesisuse ja etenduste piirkondliku kättesaadavuse tagamiseks. Eeltoodud paragrahvi 2. lõikest nähtub, et loodud on 3 uut ja võrdväärset kriteeriumi seniste rahvuskultuuriline tähendus ning regionaalne tähendus asemele. Nendeks uuteks kriteeriumiteks on: rahvuskultuuri edendamine, etenduskunstide valdkonna mitmekesistamine ning etenduste piirkondlik kättesaadavus. Määruse lisas on igale kriteeriumile loodud alamkriteeriumid. Seadusandja pole ühegi eesmärgi saavutamist üle- või alatähtsustanud, st saab eeldada, et kõik eesmärgid on võrdväärsed. Sellest tulenevalt pole ministri määruse projektis koondhinde osakaalude määratlemine seadusandja tahtega kooskõlas. Nii on määruse lisa projektis 1.1, 1.2 ja 1.3 kriteeriumid erineva osakaaluga, kuigi seadusandja tahte järgi peaks igaüks olema 33,33% (0,01% jääb vakantseks ning võiks teoorias olla liidetud mistahes kriteeriumile kolmest). Joonistub välja muster, mille kohaselt rahvuskultuuri edendamise alamkriteeriumid annavad kokku 50% osakaalu koondhindest, kuigi see saaks olla seadusandja tahte järgi maksimaalselt 33,33%. Valdtkonna mitmekesisuse alamkriteeriumid annavad kokku koondhindest osakaalu 30%, mis iseenesest on ligilähedane seadusandja tahtele. Etenduste piirkondliku kättesaadavuse hindamiskriteerium annab 20% osakaalu koondhindest. Eeltoodu kohaselt on seega etenduste piirkondliku kättesaadavuse hindamiskriteeriumi arvel võimendatud rahvuskultuuri edendamise hindamiskriteeriumi. See oleks määruse kehtestamisel õigusvastane ning sellisest	antavate toetuste liigid ning toetuse taotlemise, taotleja hindamise ja toetuse määramise täiendavad tingimused. Seega tuleb EAS-i § 16 lõike 6 kohaselt kehtestada hindamiskriteeriumid ja täpne metoodika ministri määrusega. Seaduse tasandil on ministrile antud vastav volitus. Volitusnorm ja selle alusel kehtestatud ministri määrus (EAS-i rakendusakt) on kooskõlas Eesti Vabariigi põhiseadusega, kuna reguleeritav valdkond ei kuulu seaduseandja ainupädevusse. EAS § 16 lõige 2 nimetab, millisel eesmärgil võib munitsiaapletendusasutusele, sihtasutusena tegutsevale munitsipaaletendusasutusele ja eraetendusasutusele riigieelarvest toetuse määrata. Nendeks eesmärkideks on rahvuskultuuri edendamine ning etenduskunstide valdkonna mitmekesisus ja etenduste piirkondliku kättesaadavuse tagamine. Ministri määrusega kehtestatud hindamismetoodikas nimetatakse kolme seaduses toodud eesmärgi saavutamiseks hinnatavad kriteeriumid ja nende osakaalud. Ministri määrus on sarnaselt seadusega õigusloov akt. Varasemalt oli probleemiks asjaolu, et ministril puudus volitus
--	--	---

	lähenedisest tuleks hoiduda. See ei ole esimene kord, kui Kultuuriministeerium püüab hindamiskriteeriumeid endale meelepärasesmas suunas kallutada. Juba 2021. a tegevustoetuse taotlusvoorus prooviti muuta seadusest tulenevat nõuet hinnata teatrite rahvuskultuurilist tähendust ja regionaalset tähtsust võrdselt. Nimelt sätestati käskkirjas 70% rahvuskultuuriline tähendus ja 30% regionaalne tähendus. Tookordses kohtuvaidluses ei saanud ministeerium endale õigust proportsioone omatahtsi muuta ning loobus kohtumenetluse käigus ühe hindamiskriteeriumi võimendamisest teise arvel. Käesoleval juhul (rakendusakti kujundamine) korratakse ilmset viga ning seda tehakse ministeeriumi poolt teadlikult. Etenduste piirkondliku kättesaadavuse hindamiskriteeriumi osas tuleb suurendada osakaalu koondhindest. Ettepanek – suurendada senise etenduste piirkondliku kättesaadavuse hindamiskriteeriumi (määruse lisa p 2.5) osakaalu koondhindelt 10% 20%-le ning vähendada senise etendustegevuse kunstilise taseme hindamiskriteeriumi (määruse lisa p 2.2) 20 %-lt 10 %-le. Sellega jääb rahvuskultuuri edendamise osakaal koondhindest tasemele 40%, etenduskunstide valdkonna mitmekesistamise osakaal koondhindest tasemele 30% ning etenduste piirkondliku kättesaadavuse osakaal koondhindest tasemele 30%. Ka sellisel juhul on ministeeriumi ametnikud saavutanud osakaalude „soovitud“ ebaproportsionaalsuse koondhindest, sest võimendatuks jääks rahvuskultuuri edendamise hindamiskriteerium enam kui 6% ulatuses.	hindamismetoodika, sh hindamiskriteeriumite kehtestamiseks. Kultuuriministeerium ei pea põhjendatuks suurendada senise etenduste piirkondliku kättesaadavuse hindamiskriteeriumi osakaalu hindamismetoodikas arvestades valdkondlike esindusorganisatsioonide soovi rõhutada just kunstilise taseme, kui olulise kriteeriumi, kesksust era- ja munitsipaaletendusasutuste hindamisel.
SA Theatrum	1. Peame oluliseks, et kui riiklikult kaalutakse ka ettevõtete toetamist energiakulude (gaas, elekter jne) katmisel, siis	1. Teadmiseks võetud. See, et EAS-i alusel eraldatav riigieelarveline toetus ei kata

	oleksid toetatavate hulka arvatud ka sihtasutustena tegutsevad etendusasutused, sh erateatrid. Lisaks kuulub nt Theatrumi struktuuri teatrikohvik kui igapäevaselt tegutsev toitlustusasutus, mis leiaks ebavõrdset kohtlemist võrreldes teiste toitlustusasutustega, kui võimalikud toetusmeetmed sihtasutustele ei laiene. 2. Arusaadavalt on ministeeriumi prioriteet piisavate finantsvõimaluste tagamine eelkõige riigi etendusasutustele, kuid ilmselt ei ole vaidlust selles, et eraetendusasutustel oma mitmekesisuses on oluline koht kultuurielu rikastamises ning meie rahvuskultuuri säilitamises ja edendamises. Seetõttu palume mõista, et eraetendusasutused peavad oma tegevuse jätkamiseks lahendama samasuguseid probleeme nagu teised kultuuriasutused – tuleb tagada töötajate palgakasv (mis on tingitud ka sellest, et oluline hulk näitlejaid kuulub katusorganisatsioonidesse, mille liikmetele tuleb kohaldada vähemalt kultuuritöötaja miinimumtasu ning selle tõstmine, mis on hädavajalik, toob kaasa täiendavad palgafondi kulud); kommunaalkulude oluline kasv; risk omatulude vähenemiseks, kui võrd teatrikülastajad võivad oma isiklike finantsmurede tõttu vähendada kultuurile minevaid kulutusi; piletihinna suurendamine ei ole praegu realistlik. 3. Üleminek uuele tegevustoetuste eraldamise süsteemile (1.1.2023) toimub tegelikult hooaja keskel. Usutavasti on mõistetav see, et tegevuslikult oleme planeerinud tegevuse kogu hooajaks ning kui finantseerimisstruktuuris toimuks nüüd kardinaalne muutus (ehk nt uue süsteemi järgi ei eraldataks riigitoetust üldse või selles suurusjärgus, mis on olnud varasemalt), oleks väga keeruline leida nii lühikese ajaga finantseerimise lisavõimalusi. Seetõttu, kui võimalik,	soovitud määral kõiki eraetendusasutuse kulusid, ei ole õigusliku regulatsiooni, vaid eelarveküsimus. Olukorras, kus taotluste maht ületab nende toetamiseks riigieelarves ettenähtud vahendite mahu, ei ole põhjendatud kõikide kulude katmise võimaldamine. Seetõttu ongi eelnõu § 6 lõike 2 kohaselt abikõlblik otseselt etendus- või kontserttegevuse korraldamisega seotud kulu. Etendusasutuse põhitegevusega mitte seotud tegevuste kulud (nõ tuluteenivad valdkonnad nagu näiteks kohvik, restoran, pood, majutus, üritused), ei ole riigieelarvelistest vahenditest abikõlblikud. Nimetatud tegevustega seotud kulusid peab etendusasutus katma omatuluarvelt ning sama põhimõte kehtib ka riigi asutatud sihtasutusena tegutsevatele etendusasutustele. Energiakulude toetuspaketti töötab hetkel välja Majandus- ja kommunikatsiooniministeerium. Plaanitava meetmega soovitakse kehtestada mikro- ja väikeettevõtetele võimalus osta elektrimüüja käest elektrienergiat reguleeritud hinnaga. See võimalus laieneb praeguste plaanide kohaselt ka kuni üks gigavatt-tunni ulatuses energiat tarbivatele füüsilisest isikust ettevõtjatele, sihtasutustele ning mittetulundusühingutele. 2. Teadmiseks võetud.
--	--	---

	oleks oluline teatud üleminekuperiood, mis võimaldaks siiski ka erateatritel täita neid kohustusi, mis on võetud kasvõi külalislavastajate ja -näitlejate ees (kuna kevadiste lavastuste prooviperioodid on juba ju käimas ning kokkulepped tasustamiseks sõlmitud). 4. Oluline on, et ka erateatrid saaksid suurema kindluse nende eraldatava riikliku toetuse kohta pikemaks perioodiks (nt kolmeks aastaks). Pikema ajalooga erateatrid on oma stabiilset tegevust kindlasti tõestanud ning on palve kaaluda pikemate raamlepingute võimaluse sissekirjutamist õigusaktidesse. 5. Teatrite tegevus ja informatsioon on avalik või riigiasutuste jaoks registrist (nt Töötamise registrist) kergelt kontrollitav. Seetõttu on palve kaaluda taotlemisega seonduvalt ka värske ehk jooksva aasta (antud juhul 2022. a) seisu arvestamist taotlemiskriteeriumides. See, et võetakse arvesse 2020. ja 2021.a (ehk oluliselt määral koroonapandeemiast mõjutatud aastate) tegevustulemusi, ei ole 2023.a finantsotsuseid tehes piisavalt põhjendatud (mh tundub, et teatreid võidakse nõ karistada juba teist korda selle eest, et 2020.a tuli ära jätta külalisetendused Eesti teistes paikades, millega juba vähendati 2022.a eraldisi, kus otsustati arvesse võtta 2020. aasta näitajaid). 6. On väga oluline (ning oleks märgiks, kus riik ja erasektor teevad koostööd, kuigi sama põhimõtte võiks olla arvesse minev ka riigiteatrite puhul), et ühe kriteeriumina, mida positiivselt hindamisel arvestataks, tuleks juurde ka näitaja, kui mitu näitleja-, lavastaja- või dramaturgikohta on erateater juurde loonud nende jaoks, kes vastavatel erialadel	3. 2003. aastast kehtiv ja suures osas selle 1997. aastal jõustunud versioonil põhinev EAS on seni reguleerinud eeskätt riigiasutusena toimivate etendusasutuste tegevust. Seaduse ajakohastamine on olnud pikk protsessi ja kestnud aastaid. Eraetendusasutused on olnud seaduse muutmise protsessi kaasatud algusest peale. Ka eelnõu väljatöötamise töögrupis osales teiste kõrval eraetendusasutuste esindaja, kelle nimetas sinna Etendusasutuste Liit. Kultuuriministeerium leiab, et läbi EAS-i muutmise protsessi, mida on tehtud pikalt ja põhjalikult, on peamised sisulised muudatused (nüüd ka eelnõus sisalduvad põhimõtted) valdkonnale teada olnud pikemat aega. Kultuuriministeeriumi hinnangul on olukord, kus eraetendusasutuste taotluste rahaline maht ületab nende toetamiseks riigieelarves ettenähtud vahendite mahu, kestnud juba aastaid. Ka senini on eraetendusasutused riigi rahastusele konkureerinud ning enne taotlusvooru toimumist ei ole saanud riik ühelegi taotlejale toetust garanteerida. Kultuuriministeerium näeb muudetud seaduse ja selle alusel kehtestatava rakendusakti mõju etendusasutustele ainult positiivsena ja seda suuresti ka läbi hindamismetoodika, mis tagab ühtsema ja selgema, riigi haldus- ja eelarvevõimalusi ning EAS -s § 16 lõikes 2
--	---	---

	lõpetasid nt viimase kahe aasta jooksul riiklikult akrediteeritud õppekava. Näitlejakoolitus on kallis ning teatrite jaoks võiks olla stimuleeriv selle riiklik väärtustamine, kui oma truppidesse kaasatakse neid, kes selle koolituse värskelt on läbinud. 7. Hindamiskriteeriumides võiks olla koht selle arvestamisel, kui palju korraldab erateater koostööprojekte või teeb koostöölavastusi õppeasutustega, mille õppeprogrammides on teatrialane õpe (eriklassidena vm viisil). See on osa teatriharidusest, üldse laiemalt kultuurialasest haridusest, millesse panustamine nõuab kindlasti ressursi ja võiks samuti olla riigi tasandil väärtustatud. Samuti võiksid kriteeriumid hõlmata seda, et ka erateatri tegevused, mis koolituste, teemaõhtute vm viisil erinevaid vanusegruppe teatri ja kultuuri alal harivad, saaksid hindamisel positiivselt esile toodud. 8. On kahtlemata mõistetav, et lõplikult saab riigieelarvelised eraldised otsustada alles pärast seda, kui ministeeriumi koondeelarve on kinnitatud. Samas on hindamine võimalik läbi viia siiski juba riigieelarve menetlusega paralleelselt ning seetõttu palume kaaluda otsustusprotsessi kujundamist selliselt, et juba detsembri lõpus saaks erateater teada, kas ta saab järgmisel aastal riiklikku toetust ja millises mahus. 9. Palume kaaluda eelnõu § 7 lõikes 2 esitatud valemi koostamist selliselt, et publiku arv kriteeriumide hulka ei kuuluks või kui siiski analoogiline näitaja peab kuuluma, siis arvestataks mitte vaatajate absoluutarvu, vaid mingit suhtarvu, mis seonduks saalitäituvusega (kuigi ka see võib	sätestatud eesmäärke arvestava reeglistiku munitsipaal- ja eraetendusasutustele tegevustoetuste määramisel. 4. Teadmiseks võetud. Kultuuriministeerium kaalub arvestades võimalikke õiguslikke piiranguid ning etendusasutuste vajadusi pikemate kui aastaste toetusotsuste tegemist lähitulevikus. 5. Kultuuriministeerium on teadlik, et 2021 ja 2020 olid eraetendusasutustele rasked aastad. Kultuuriministeerium rõhutab, et mainitud aastad olid ühtviisi rasked kõikide eraetendusasutuste jaoks. Koroonapandeemia ning sellega seotud piirangud puudutasid kõiki eraetendusasutusi, mistõttu ei ole keegi eelnõus toodud aastate alusel näitajate arvestuses ebavõrdses olukorras. Järgepidevuse huvides jätkame varasemaga sarnaselt Eesti Teatri Statistikasse esitatud andmete arvestamist. Kultuuriministeeriumi hinnangul ei ole põhjendatud arvestada toetuse taotlemise aasta andmeid eeskätt seetõttu, et võib tekkida olukord, kus mõni taotleja on just nimelt aasta lõppu planeerinud suure etenduste arvu, sh paljudes maakondades, mis sellisel juhul jääks taotlemisel arvestamata. Kultuuriministeeriumil on plaanis tulevikus viia taotlusvoor läbi aasta esimeses pooles, mida on korduvalt palunud ka valdkonna
--	---	---

	tihti olla ebaobjektiivne näitaja). 10. Eelnõu §-s 8 kirjeldatakse taotluses esitatavat. Viimaste aastate probleem on olnud see, et taotluse esitamisel esitatavates dokumentides nõutav ei ole kõigis aspektides vastavuses nende kriteeriumidega, mis on hindamise aluseks (nt seondult regionaalse tegevusega). Omaette küsimus on üldlõike see, kuidas tuleks siiski hindamist korraldada võimalikult värske, k.a jooksva aasta andmete alusel (mis on ju kontrollitavad), mitte kahe aasta taguste andmete alusel. Palume kaaluda, muutmaks senist praktikat, sellise märke lisamist, et § 8 lõike 2 punktis 4 nimetatud taotlusvorm peab olema seotud määruse lisas esitatud hindamiskriteeriumidega. 11. Eelnõu § 8 lõike 3 punktis 7 näeme kaht probleemi. Esimene nendest on kahe varasema majandusaasta arvestamine, mis 2023. aasta taotlust esitades on 2020. ja 2021. aasta, mitte aga jooksev aasta. Palume kaaluda seda, et arvestamisele võib tõepoolest kuuluda küll kaks aastat, kuid nendeks oleksid taotluse esitamisele eelnev aasta (mille näitajad on tõesti ametlikult esitatud statistilistest andmetest nähtavad) ja taotluse esitamise aasta (mille näitajad on ju samuti iga teatri puhul kontrollitavad, kuid need kajastavad kõige täpsemini ka tegevuslike suundumusi, mis teatril on, sh regionaalse tegevuse seisukohalt). Teise probleemina näeme konkreetses kontekstis seda, et arvestamisele tulevad 2020. ja 2021. aasta – eriolukorra ja koroonapandeemia aastad, mil valitsuse tasandil soovitati kontakte miinimumini vähendada. Teatrimilgi jäi maakondades ära mitmeid nii juba väljakuulutatud kui kavandatud etendusi. Lisaks sellele, et need aastad ei ole kõige adekvaatsem võrdlusmaterjal, karistatakse teatreid	esindusorganisatsioonid ning sellisel juhul muutuks jooksva aasta osa, mille kohta andmeid esitatakse, veelgi lühemaks. 6. Eelnõu § 7 lõikes 3 on toodud metoodika, kuidas arvestatakse etendusasutuse taotluse esitamisele eelneva aasta täistööajale taandatud esitajate arvu. Antud lõikes ei ole eristatud hiljuti õppeasutuse lõpetanud või varem õppeasutuse lõpetanud esitajaid ega ka võlaõiguslike lepingute alusel töötavaid esitajaid. Hiljuti õppeasutuse lõpetanud näitleja on arvestuslikult võrdsustatud kõigi teiste esitajatega. 7. Kultuuriministeerium on professionaalsete etenduskunsti õppeasutustega koostöö tegemise ja diplomitööde väljatoomise kulude katmise osas läbirääkimistes Haridus- ja Teadusministeeriumiga. Alg- ja keskhariduse õppeasutusi, õpilaste õppesuudmeid ja õpitubasid neis alg- ja keskhariduse õppeasutustes õppijatele ei pea era- ja munitsipaalasutuste rahastusotsuste hindamismetoodikas eraldi välja tooma. Professionaalse etendusasutuse põhitegevus on etendustegevus ning korraldatavad lisategevused on eeldatavalt suunatud eeskätt professionaalse etenduskunsti valdkonna arendamisele. Samas, kui koostöö puhul keskhariduse õppeasutustega on tegu konkreetse etendusasutuse lisategevustega,
--	--	--

	2020. aasta arvestamisega tegelikult juba teist korda – ka 2022. aasta tegevustoetuse taotlemisel võeti, kuigi taotluskriteeriumides seda nimetatud ei olnud, aluseks eriolukorra aasta, 2020. aasta, külalisetendused. Seega kinnitame, et võib arvestada kahe aasta näitajaid küll, aga need võiksid olla taotluse esitamise aasta ja sellele eelnev aasta (antud juhul siis 2023.a toetust taotledes 2021. ja 2022. aasta). 12. Eelnõu § 8 lõikes 5 võiks olla nimetatud ka see, et see esitamise tähtaeg võiks olla määratud selliselt, et vähemalt kolm nädalat pärast taotlusvooru avamist jääks aega taotluste esitamiseks. Võimalik, et arvestades selle aasta eripära võib see tähtaeg olla erandlikult lühem (nt kaks nädalat), kuid arvestades esitatavate dokumentide hulka on oluline, et oleks piisav aeg taotluse ja selle lisadokumentide korralikuks vormistamiseks. 13. Peame oluliseks, et eraetendusasutustele võiks anda tegevustoetuste planeerimisel ka suurema majandusliku kindluse, nt kolme aasta perspektiivis. Loomulikult võib see olla summaliselt keeruline, kuid kindlasti võiksid olla fikseeritavad teatud põhimõttelised kriteeriumid (mis seisnevad ka tegevuse mahu jätkuvas säilitamises), mis võiksid anda erateatrile ootuse, stabiilsustunde ja kindluse, et tema tegevust toetatakse riigi poolt kolme aasta perspektiivis vähemalt samas suurusjärgus. 14. Eelnõu § 13 juures tasub kaaluda (see seondub käesoleva kirja p-ga 5), juhul kui peetakse võimalikuks viia hindamine kaheastmeliseks, et sisuline kriteeriumide hindamine toimuks juba enne kavandatud aasta algust, kas ei võiks vahehindamise tulemused (mis peavad olema mitte vaid	saab hindamiskomisjon hindamismetoodika kohaselt antud kriteeriumis hinnata selliste tegevuste mahtu ja mõju valdkonna arengule. 8. Kultuuriministeeriumil on plaanis tulevikus viia taotlusvoor läbi aasta esimeses pooles, mida on korduvalt palunud ka valdkonna esindusorganisatsioonid. 9. Eelnõu § 7 lõikes 1 antakse etendusasutuse tegevustoetuse arvestamise alus ning lõikes 2 selle aluse arvestamise valem. Etendusasutuse tegevustoetuse arvutamise alus on loomingulise tegevusega seotud töö maht, mille toetuse andja arvutab etendusasutuse tegevustoetuse kasutamise perioodile kavandatavate etenduste, uuslavastuste ja publiku arvu järgi. Üks element kolmest on publiku hulk ja seeläbi kaudselt ka saalide suurus. Loomingulise tegevusega seotud töö maht moodustub kolmest elemendist kokku. Pelgalt saalide suurus ei mõjuta koondnäitajat ning mõju on ka uuslavastuste ja etenduste arvul. Kahtlemata on igal statsionaarsel etenduspaigal füüsilised piirid, kuid võib eeldada, et etenduspaiga on etendusasutus ise valinud, olles teadlik, et sellest tuleneb olemuslikult ka tegevuse maht. 10. Teadmiseks võetud. Kahtlemata peab taotlusvorm olema kooskõlas EAS-i ja selle alusel kehtestatud rakendusakti ning selle
--	--	---

	komisjoni otsustus, vaid ministri poolt kinnitatud) olla taotlejale juba eelnevalt teatatud. Siis oleks taotlejal juba enne aasta algust teada, kas tal üldse on lootust riigitoetusele. Ning kui on, siis konkreetne summa selguks jaanuarikuu keskel. 15. Määruse lisaks oleva hindamismetoodika punkt 1 on problemaatiline. Kriteeriumi kohaselt hinnatakse põhjendamatult madalalt klassikalist teatrirepertuaari ning selle väga häid tõlkeid, mis on valminud (nt kui Shakespeare'i lavastades kasutatakse tõlketekstidena G.Meri, H.Rajametsa, A.Orase, Jaan Krossi, Peeter Volkonski tõlkeid. See küsimus tekib ka Molière'i ja Calderoni tõlgete puhul). Meie kultuurikeskkond ja keeleruum on sedavõrd väikesed, et ei võimalda pidevaid uustõlkeid, ning kui selgub, et uus tõlge on vähemväärtuslik kui vana, mida siis tuleks teha? Loomulikult on oluline, et teatri repertuaaris on ka uusi algupärandeid, mida 1. kriteerium väärtustab, kuid palume leida hindamiskriteeriumi sisustamisel parema tasakaalu algupärandite ning teatriklassika ja selle tõlgete vahel. Praegune kriteerium seda tasakaalu ei kajasta. 16. Hindamiskriteeriumides punkti 2 ja 3 puhul on kunstilise taseme hindamine kindlasti teatud mõttes subjektiivne. Seal kasutatud mõisted „kunstiline ambitsioon“ ja „valdkonna areng“ on aga mõisted, mis vajaksid kindlasti selgitamist nii hindajatele kui hinnatavatele. Kui taotlejana peaksime neid aspekte oma taotluses esitama, siis oleme vastasel korral veidi keerulises olukorras, kuidas tuleks neid kriteeriume sisustada, et neid oleks võimalik hindajatel hinnata.	lisas esitatud hindamiskriteeriumitega. Ei ole põhjendatud vastava märke tegemine õigusakti. Taotlus- ja aruandevormid töötab Kultuuriministeerium välja enne uue rakendusakti alusel taotlusvooru välja kuulutamist. 11. vt. punktis 5 esitatud seisukohta. 12. Teadmiseks võetud. Eelnõu § 8 lõigete 4 ja 5 kohaselt teavitab Kultuuriministeerium taotlusvooru avamisest, taotluste esitamise tähtajast ja taotlusvooru eelarvest oma veebilehel vähemalt 14 kalendripäeva enne taotlusvooru avamise päeva ning taotlus tuleb esitada taotlusvooru avamisel teatatud tähtpäevaks. Eelnõus ei ole reguleeritud taotluste esitamise tähtaega, kuid kahtlemata peab see olema mõistlik aeg kõikide nõutud andmete koondamiseks ja esitamiseks. Taotlejale peab jääma võimalus oma taotlus põhjalikult ette valmistada. 13. vt. punkti 4 esitatud seisukohta. 14. vt. punktis 8 esitatud seisukohta. 15. Kahtlemata on maailmaklassika tõlkimine keerukas ning enamasti on sellised tõlked, ükskõik, millal need on ilmunud, väärtuslikud. Eelnõu lisas toodud metoodika järgi ei käsitleta näiteks Lope de Vega 1960ndatel tehtud tõlkel põhinevat lavastust
--	---	--

	17. Kriteeriumi 4 osas on meie ettepanek seega et selles punktis oleks lisategevuste mitteammendav näidisloetelu, kus välistegevus oleks vaid üks selles loetelus äranimetatavatest kriteeriumidest (mitte lisategevuste kõrval, vaid nende all) ning eraldi oleks välja toodud töökohtade loomine riiklikult akrediteeritud kõrgkoolis teatriõppe (näitleja, lavastaja, dramaturg) lõpetanutele kahe aasta jooksul pärast lõpetamist ning teatrihariduse projektid, sh koostöö koolidega. 18. Kriteeriumide punkti 5 osas on juba peatunud käesoleva kirja punktis 3. Seal oleme kirjeldanud, et kui arvestada kaht aastat, siis peaks olema arvestamise aluseks taotluse esitamise aasta ja sellele eelnev aasta.	kõrgemalt (keskmise hinnanguga), kui mõne samuti 1960ndatel sündinud, kuid maailmaklassikasse mitte-kuuluva välisnäidendi tõlget (madal hinnang). Kõrgema hinde võib saada näiteks Lope de Vega uustõlge. Hindamismetoodika koostamisel lähtuti astenduse vajadusest. 16. Eelnõu § 11 lõike 4 alusel kuuluvad munitsipaal- ja eraetendusametuse tegevustoetuse taotluse hindamise komisjoni suures enamuses valdkonna esindusorganisatsioonide nimetatud eksperdid. Kultuuriministeerium nõustub, et hindamismetoodika punktides 2 ja 3 toodud kriteeriumi hindamine on subjektiivne. Hindamine ongi üldjuhul subjektiivne, kui tegemist ei ole konkreetselt objektiivselt mõõdetavate kvantitatiivsete kriteeriumitega. Selliste subjektiivsete kriteeriumide lisamise vajadust rõhutasid eelnõu väljatöötamise töögrupis esindusorganisatsioonide esindajad sh eraetendusametuste esindaja. Definitsioonid on õigustloovas aktis vajalikud selleks, et piiritleda kasutatavate terminite tähendus akti kontekstis. Terminitele „kunstiline ambitsioon“ ja „valdkonna areng“ ei ole akti tähenduses üldkeelest erinevat kitsamat tähendust antud. 17. Kultuuriministeerium on seisukohal, et
--	---	---

		välistegevust ei saa vaadata lisategevusena, kui see on seotud etendusasutuse nõ põhitegevusega. Kui tegemist ei ole ammendava loendiga lisategevustest, ei ole loendit otstarbekas esitada, sest lisategevuste hulka saaks muidu lugeda ka need tegevused, mida loend ei kajasta. Oleme sisuliselt hindamisel võrdustanud lisategevused ja välistegevused. Hindamisel saab arvestada üht ja/või teist. 18. vt. punktis 5 esitatud seisukohta.
Eesti Linnade ja Valdade Liit (Tallinna linn)	Määruse § 6 lg 2 nimetab ära munitsipaalasutuste abikõlblikud kulud ning lg 3 loetleb, millised kulud ei ole abikõlblikud. Seejuures lg 2 ütleb, et munitsipaalasutuste puhul on abikõlblikud kõik otseselt etendusasutuse haldamise ja etendus- või kontserttegevuse korraldamisega seotud toetuse kasutamise kalendriaasta tekkepõhised kulud vastavalt taotluses ja tegevuskavas määratletud eesmärkidele ja tegevustele, samas kui lg 3 p 2 kohaselt ei ole munitsipaaletendusasutuste halduskulud abikõlblikud. Määruse seletuskirjas põhjendatakse välistust asjaoluga, et kohalike asutuste ülalpidamise korraldamine, juhul kui need on omavalitsusüksuse omanduses, on kohaliku omavalitsuse korralduse seaduse kohaselt omavalitsusüksuse ülesanne. Siiski on lg 2 ja lg 3 mõnevõrra vastuolulised, kuivõrd üks viitab, et haldamise kulud on justkui abikõlblikud, aga halduskulud ei ole. Näiteks, kas koristaja tööjõukulud on abikõlblikud, aga koristusteenus sisseostetuna ei ole? Lisaks eeltoodule sätestab määruse § 7 piirmäärad ning toetuse osakaalu, mille kohaselt munitsipaal- ja	Kultuuriministeerium juhib tähelepanu, et Eesti Linnade ja Valdade Liidule arvamuse avaldamiseks esitatud eelnõu § 6 lõikes 2 ei sisaldu sõna „haldamise“. Lõike 2 kohaselt on munitsipaaletendusasutuse tegevustoetuse abikõlblikud kulud otseselt etendus- või kontserttegevuse korraldamisega seotud kulud ja lõike 3 punkti 2 kohaselt ei ole munitsipaaletendusasutuse kinnistu haldamise kulu abikõlblik. Seega ei ole vastuolu viidatud paragrahvi lõike 2 ja lõike 3 vahel. Eelnõu § 7 toodud piirmäärad on tuletatud eelnõu väljatöötamise ajal kehtinud kultuuritöötajate miinimumtöötasu suurusest. Lisame vastava viite seletuskirja. Seoses kultuuritöötajate miinimumtöötasu tõusuga 1400 eurolt 1600 euron 2023. aastal, tõstab Kultuuriministeerium eelnõu viidatud

	eraetendusasutuse toetuse alammäär taotluse kohta on 80 000 eurot ning ülempiir vastavalt munitsipaalasutuste puhul 1 200 000 eurot ning eraetendusasutuste puhul 800 000 eurot. Munitsipaaletendusasutuse tegevustoetuse maksimaalne toetuse osakaal abikõlblikest kuludest on 50% (vastavalt määruse § 7 lg-d 10–11). Määrusest ega määruse seletuskirjast ei selgu, mis on viidatud numbrite aluseks või kuidas need numbrid kujunesid. Arusaamatuks jääb, miks on munitsipaaletendusasutuste abikõlblike toetuse osakaal 50%. Üksnes viide kohaliku omavalitsuse kohustusele pidada ülal omavalitsusüksuse omandis olevaid asutusi ei päde, sest seletuskirjast ei nähtu argumenteeritud analüüsi. Määruse seletuskirjas on üksnes viide, et riigi toetus ei saa moodustuda 100% etendusasutuse loominguilise tegevusega seotud töö mahust ning osakaalu sätestamist põhjendatakse asjaoluga, et munitsipaaletendusasutuse rahastamine on eeskätt kohaliku omavalitsuse ülesanne. Tähelepanuta on jäetud aga, et juba täna mitmed kohalikud omavalitsused toetavad järjepidevalt nii riigi kui eraetendusasutuste tegevust. Näiteks Pärnu linna eelarves on planeeritud toetus Endla teatrile summas 13 500 eurot. Tartu on teatrite toetamiseks näinud ette 2022. aasta eelarves 81 000 eurot. Jääb selgusetuks, miks paneb antud määrus munitsipaaletendusasutuse kui juriidilise vormi teistest võimalikest tegutsemisvormidest mitme lisapiiranguga ebavõrdsemasse olukorda, kuigi juriidiline tegutsemisvorm ei mõjuta mingilgi viisil teatrite sisulist tegevust. Jagame seisukohta sellest, et era- ja munitsipaaletendusasutustele eraldatav toetus ei saa moodustuda 100% kogukulust, aga antud hetkel jääb arusaamatuks kõnealuste teatrite niivõrd põhimõtteline eristamine. Eeltoodust tulenevalt teeme ettepaneku jätta	sättes alam- ja ülempiiri ning sõnastab eelnõu § 7 lõike 10 järgmiselt: „Munitsipaal- ja eraetendusasutuse tegevustoetuse alampiir taotluse kohta on 90 000 eurot. Munitsipaaletendusasutuse tegevustoetuse ülempiir taotluse kohta on 1350 000 ning eraetendusasutuse tegevustoetuse ülempiir taotluse kohta on 900 000 eurot.“. Munitsipaaletendusasutustele rakenduva omaosaluse nõude puhul on Kultuuriministeerium lähtunud põhimõttest, et riigi poolt eraldatav toetus ei saa olla proportsionaalselt suurem kui kohaliku omavalitsuse panus enda omandis oleva asutuse toetamisel. Riik ei saa olla munitsipaaletendusasutuse peamine toetaja, sest see läheb vastuollu põhimõttega, et kohalikul omavalitsusel lasub kohustus enda omandis olevaid asutusi üleval pidada. Vähem oluline ei ole asjaolu, et taotluste maht ületab nende toetamiseks riigieelarves ettenähtud vahendite mahu kordades. Kultuuriministeerium juhib tähelepanu, et määruse eelnõus ei ole § 10 lõiget 11, mille osas on tehtud ettepanek see eelnõus välja võtta. Kui ettepaneku esitaja on mõelnud eelnõu § 7 lõikeid 10 ja 11, siis Kultuuriministeerium jätab ettepaneku ülaltoodud seisukohtadele tuginedes arvestamata.
--	--	--

	määruse eelnõust välja § 10 lg 11. Ühtlasi tuleks üle vaadata ka piirmäärad, millede kehtestamisega eurotäpsusega kaasneb vajadus neid igal aastal üle vaadata. Tähelepanuta ei saa jätta ka maailmas toimuvat ning selle mõju taotletavatele toetustele. Üksi võrreldes eelmise aastaga on inflatsioon üle 20%. Määruses pakutud ülemisest piirmäärast ei nähtu, kas selliste majandusmõjudega on arvestatud. <i>Rahastus peab olema tagatud kõikidele etendusasutustele</i> Määruses sätestatud rahastamismudel lähtub eeskätt etendusasutuse juriidilisest staatusest. Seejuures on määrusele lisatud munitsipaal- ja eraetendusasutuse tegevustoetuse taotluste hindamismetoodika, mis tähendab, et riigi asutatud sihtasutusena tegutsevad etendusasutused on juba eos eelistatud. Omavahel on pandud konkureerima täiesti võrreldamatud etendusasutused, sest kui näiteks Tallinna Linnateatrit üldse mõne teatriga saab võrrelda, siis on see teater võrreldav just eeskätt riigi asutatud sihtasutustega. Samas on hindamismetoodikas 20%-line osakaal antud eristumisele enamusest. Seega diskrimineerib hindamismetoodika suuresti justnimelt Tallinna Linnateatrit, kes olemuslikult samastub oma repertuaariga riigi asutatud sihtasutustega, st hindamiskomisjoni hinnangul ei pruugi Tallinna Linnateater eristuda nõ enamusest. Meie hinnangul on otstarbekas toetuste liike laiendada ning luua meetmed, mis arvestaks eritüüpi etendusasutustega, sh ka nt Tallinna Filharmooniaga. Nimelt on hetkel küsitav, kas Tallinna linna munitsipaaletendusasutusena tegutsev Tallinna Filharmoonia on üldse selle määruse sihtrühm. Seetõttu teeme ettepaneku täiendada määruse §i 3 järgmiste toetuste liikidega: 1. püsitrupiga repertuaariteatri, sh kontserdiasutuse	Eelnõus toodud rahastamismudel lähtub 1. novembril 2022 jõustuvast EAS-st, mille § 16 eristab õiguslikult (sh juriidilise vormi järgi) etendusasutused ja nimetab, mis eesmärkidel toetust antakse. Kultuuriministeerium ei nõustu, et rahastus peab olema automaatselt tagatud kõikidele etendusasutustele ning nõustub, et riigi asutatud sihtasutused on võrreldes munitsipaal- ja eraetendusasutusega hindamise ning rahastamise aluste arvestamise osas erinevas olukorras. EAS-i § 16 lõike 1 kohaselt määratakse riigi asutatud sihtasutusena tegutsevate etendusasutustele riigieelarvest toetus etendusasutuse põhikirjaliste eesmärkide täitmise tagamiseks. Riigi poolt seatud põhikirjaliste eesmärkide täitmise tagamiseks ehk konkreetsete strateegiliste eesmärkide täitmiseks, peab riik seisma selle eest, et sihtasutusel oleks reaalne võimekus neile pandud eesmärgid täita. Kui riik annab ülesande, tuleb selle ülesande täitmiseks ka vahendid anda. Eelnõu on kooskõlas võrdse kohtlemise põhimõttega, mille sisuks ei ole mitte kõigi (jur)isikute võrdne kohtlemine, vaid võrdsete kohtlemine võrdselt ja ebavõrdsete kohtlemine ebavõrdselt. Munitsipaal- ja eraetendusasutuste eesmärgid määratlevad nende nii-öelda omanikud, kes peavad tagama enda seatud eesmärkide täitmiseks vajalikud vahendid. Ülaltoodust tulenevalt on riigi asutatud sihtasutusena tegutsevate
--	--	--

	tegevustoetus; 2. projektiteatrina tegutseva etendusasutuse tegevustoetus; 3. toetuse sihtotstarbelised taotlusvoorud.	etendusasutuste ning munitsipaal- ja eraetendusasutuste puhul erinevatest põhimõtetest lähtumine põhjendatud. Kultuuriministeerium juhib tähelepanu, et toetusliikide laiendamine saab toimuda üksnes EAS-i muutmise kaudu. Lisaks juhib Kultuuriministeerium tähelepanu, et eelnõud ei kohaldata munitsipaalkontserdiasutustele ja sihtasutusena tegutsevale munitsipaalkontserdiasutusele. Välistus on toodud 1. novembril 2022 jõustuva EAS-i § 15 lõikes 6. EAS-i 15 lõiget 5, mis puudutab EAS-is ja sellel alusel kehtestatud korras riigieelarvest toetuse saamise võimalust, kohaldatakse seega kontserdiasutustest vaid sellistele, kes toimivad riigi asutatud sihtasutusena tegutsevate etendusasutustena. Munitsipaalkontserdiasutusi ja sihtasutusena tegutsevaid munitsipaalkontserdiasutusi toetatakse riigieelarvest riigieelarve seaduse § 53¹ lõike 1 alusel kehtestatud kultuuriministri määrustes sätestatud tingimuste alusel ja korras.
--	---	--